

der ere bestemte for Fodgængere, hvor Cykkelførsel er tilladt, bør den cyklende altid holde jævn Fart, naar han møder Fodgængere, ud for isolerede Huse bør de formindste Farten til en Fodgængers.

Art. 7. Cykkelførsel kan midlertidig eller stedsevarende ved kommunalt Raad helt eller delvis forbydes paa en offentlig Vej.

Ved ethvert af den saaledes forbudte Stræknings Endepunkter skal Forbudet bekendtgøres ved Tavler, der opslaaes og vedligeholdes af Kommunen.

Art. 8. Alle Bestemmelser, der tidligere ere truffne for at regulere Cykkelførselen, ophæves.

Art. 9 og 10 indeholde Raataleregler.

J saadant Tilfælde bør Cyklisten lytte den ham givne Opfordring til at gaa ud paa Vejen.

Følge Art. 7 kan der ved kommunale Bestemmelser udstedes Forbud mod, at Cyklister benytte en offentlig Vej helt eller delvis. J saa Henseende anjer jeg det som min Pligt at gøre Dem opmærksom paa, at de kommunale Myndigheder bør indskrænke sig til i Tilfælde, hvor der kan være Anledning dertil, at angibe bestemte Punkter af Vejen, hvor Cykkelførsel kunde medføre Fare; men at De ikke kan ophæve de almindelige Regler i dette Reglement, særlig ikke Art. 2—6 inkl.

Bestemmelsernes Ensartethed er i Virkeligheden til Gavn saavel for Fodgængernes som for selve Cyklisternes Sikkerhed, saaledes som det er fremhævet af Ministrene i deres Cirkulære. Ved at give Regler for Fodgængeres, kørendes, ridendes og cyklendes gensidige Forpligtelser, vil det ny Reglements Bestemmelser formindste de foresaldne Ulykkestilfældes Antal og Nækkevidde og samtidig ophæve de for Cyklisterne sølelige Ulemper ved at undertastes uensartede Bestemmelser, idet de høre fra en Jurisdiktion ind i en anden. Jeg tilføjer, at de Herrer Mairer ville have at forelægge mig de nærmere Bestemmelser, de maatte træffe ved Anvendelsen af Art. 7.

Politipræsekten tilføjer endvidere Undertagelser fra den i Art. 3 givne Bestemmelse, samt forbeholder sig Ret til personlig at give Tilladelse til Landevejsløb.

Løpine,
Politipræsekt.